

Tánh Linh Của Vạn Vật

Subject: Tánh linh của vạn vật

Vì tánh linh của vạn vật mà cảm động, vì cái khổ của lục đạo chúng sanh mà khóc, thế giới Ta Bà hữu tình phi tình đều có Phật tính.

Vì sao mà cảm động?

Tôi đã từng chứng kiến một cảnh chết rất bi tráng. Cái chết đó làm rung động cõi lòng sâu thẳm của tôi. Từ đó tôi nguyện suốt đời không làm tổn hại bất cứ một sanh mạng cho dù là bé nhỏ...

Một lần nọ đi săn Linh dương, chúng tôi được chứng kiến đời sống và bản chất của chúng. Linh dương có hình dạng giống sơn dương nhưng có khiếu nhảy rất giỏi, mỗi con trưởng thành nặng khoảng 30 kg, tính tình thuần hậu, là loại động vật mà bọn thợ săn thích nhất.

Lúc đó đội săn bắn chúng tôi bí mật bao vây khắp vùng nơi một đàn linh dương đang cư trú, áp hơn 60 con linh dương vào mồm đá trên vách núi cao, nghĩ rằng như thế sẽ làm cho chúng rơi hết xuống mà chết cho đỡ lãng phí cung tên.

Nhưng không ngờ, khoảng 30 phút sau, một con linh dương đực đột nhiên kêu lên một tiếng. Tất cả linh dương lập tức phân thành hai nhóm: một nhóm già và một nhóm trẻ. Tôi nhìn rất rõ nhưng không hiểu vì sao chúng lại phân theo già trẻ như vậy. Lúc đó, một con linh dương đực từ trong nhóm già đi ra, con này lông dài xuống ngực, trên mặt có nhiều nếp nhăn ngang dọc, hai cái sừng bị mòn đi. Vừa nhìn tôi đã biết con linh dương này già lắm rồi. Nó đi ra đứng phía trước, nhìn về hướng nhóm trẻ kêu một tiếng “be”.

Một con linh dương trẻ liền bước ra. Một già một trẻ của hai nhóm đi đến vách núi đoạn mệnh. Sau đó lui lại vài bước, đột nhiên con linh dương trẻ hướng về trước chạy như bay, liền tiếp linh dương già cũng chạy theo.

Con trẻ chạy đến ranh giới của vách đá, rùng mình một cái, hướng về phía khe suối đối diện mà nhảy. Con già liền kế theo sau cũng từ vách núi đá mà nhảy.

Cứ một trẻ một già thời gian nhảy có trước sau một chút, tư thế nhảy cũng có khác. Con già nhảy thấp hơn, có nghĩa là có trước có sau, có cao có thấp.

Tôi rất kinh ngạc, lẽ nào chết cũng phải từng đôi sao? Tôi nghĩ những con linh dương này trừ khi có rập cánh mới nhảy qua được vách núi bên kia.

Đúng vậy, con trẻ vừa nhảy được khoảng 5, 6 mét thì rớt xuống, trên không trung vẽ ra một đường cong rất đáng sợ. Tôi nghĩ nhiều nhất là vài giây nó sẽ rơi vào trong sâu thẳm.

Đột nhiên một việc lạ xuất hiện. Con linh dương già nhờ vào kỹ thuật thành thạo của mình, tại chỗ con trẻ từ điểm cao nhất trong nháy mắt nhảy xuống và toàn thân xuất hiện ở dưới móng của con trẻ, những con linh dương trong nhóm già nắm thời gian rất chính xác.

Ngay lúc mà toàn thân xuất hiện ở dưới móng của con trẻ thì cũng đúng lúc thời điểm cao nhất của đường cong nhảy, giống như hai chiếc tàu vũ trụ ở trên không trung hoàn thành nhiệm vụ tiếp nhận.

Bốn móng chân của nhóm trẻ đập mạnh trên lưng của những con già, giống như nhờ vào cái cầu để nhảy qua vây, nó ở trên không trung lại nhún một lần nữa và rơi xuống đất lại một lần nữa đồng lên cao.

Mà các con linh dương trong nhóm già giống như xác phế của tên lửa đã di chuyển hết chất đốt sau đó tự động rời khỏi tàu vũ trụ, thậm chí nó càng bị thảm hơn xác phế tên lửa, sức mạnh của những con linh dương trẻ đập nhún xuống giống như đôi cánh của con chim bị gãy ngang rớt thẳng xuống đất.

Nhưng sức của những con trẻ nhảy lần thứ hai không xa như lần thứ nhất Độ cao cũng chỉ bằng nửa lần trước nhưng cũng đủ để vượt qua khoảng cách hai mét cuối cùng.

Trong nháy mắt chỉ thấy những con linh dương trẻ rơi xuống ngọn núi đôi diện thích thú kêu lên một tiếng “be” quay qua tảng đá đằng sau khuất dạng, cú nhảy đã thành công.

Lúc gập gáp từng đôi từng đôi từ trên cao vọi vọi nhảy xuống, vùng cao trên khe suối như vẽ ra những đường cong làm người ta rối tung, thì từng con linh dương già đã rơi xuống thịt nát xương tan.

Tôi không ngờ đến giờ phút đồng loại sắp tuyệt diệt thì đàn linh dương đã nghĩ ra biện pháp hy sinh một nửa để giành lại một nửa cơ hội sinh tồn cho đồng loại.

Tôi càng không nghĩ đến những con linh dương già sao mà ung dung khoan hồng chọn lấy cái chết, cam tâm tình nguyện, bỏ thân mệnh mình mở ra một con đường sống còn cho đời sau.

Tôi vì thế mà cảm động nên từ đó về sau thê không sát hại. Do tận mắt nhìn thấy một cảnh chết vô cùng bi tráng làm rung động lòng tôi.

Tôi cảm thấy rất xấu hổ. Từ đó về sau, nguyện không sát hại bất cứ một sanh mạng nào dù là rất nhỏ.

LỜI BÀN :

Tánh linh của vạn vật là có thật, con người cũng có tánh linh.

Hành động xả thân để đem lại sự sống cho kẻ khác của các con linh dương già là 1 hành động từ bi :

*Giới trai là cửa tư lương,
Từ bi là cửa chơn thường tiến tu
Vượt qua ái mộng Diêm Phù
Bừng soi trí tuệ cho dù không ta.*

Các con linh dương già có lẽ đã có tuệ nhãn, đã thấy vạn vật là vô thường ?

*Chư rằng : Vạn vật vô thường,
Sớm làm mây nổi, chiều vương mưa dài.
Xá gì sinh tử cõi đời,
Ngại gì một nắm xương đời dưới khe.
Thiện duyên vun cội bồ đề
Kiếp như cát nổi đi về độ tha !*

Qua câu chuyện kể, khiến tui nhớ lại câu chuyện của một đàn khiên không lồ vượt sông như sau : Các con kiến thợ tất nhiên là rất gan dạ, và sẵn sàng hi sinh thân mình vì Kiến Chủ Tịch (kiến Chúa) và đảng bộ kiến. Khi đàn cần vượt sông, các con kiến thợ đã biết liềm chết bám chặt vào nhau để làm thành 1 khối bê tông kiến, tạo thành 1 chiếc cầu cho đàn kiến qua sông.

Trong câu chuyện Tánh Linh kể trên còn tồn tại 1 vấn đề mà HuuTho tui chưa được sáng tỏ :

Tại sao những con linh dương con lại có thể tác dụng được 1 lực ở trên các vật thể đang rơi để vượt qua vực thẳm ? Hồng lẽ chúng lại biết phép "đề khí, kinh thân"? Bạn nào biết xin chỉ giáo, ko biết cũng ko sao

Thân ái

Chuyển tới: nvietnhan27@yahoo.com